

„Ježíš Kristus jest včera i dnes, tentýž i na věky“
(Žid.13:8).

OBĚŽNÝ DOPIS říjen 2019

Velice srdečně zdravím všechny bratry a sestry ve všech zemích ve jménu Pána Ježíše Krista slovem ze Zj.1:1-3:

„Zjevení Ježíše Krista, které dal jemu Bůh, **aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se díti brzo, on pak zjevil, poslav je skrze anděla svého, služebníku svému Janovi,**

kterýž osvědčil slovo Boží a svědectví Ježíše Krista, a cokoli viděl.

Blahoslavený, kdo čte, i ti, kteří slyší slova proroctví tohoto a ostříhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest.“

Ve Zj.22 čteme:

„I řekl mi: Slova tato jsou věrná a pravá, a Pán, ten Bůh svatých proroků, poslal anděla svého, **aby ukázal služebníkům svým, co se díti musí brzo.**

Aj, přijdu rychle. Blahoslavený, kdož ostříhá slov proroctví knihy této!“(v.6-7)

Jak čteme v první kapitole hned v prvním verši, poslal Pán Svého anděla k Janovi na ostrov Patmos, aby **Svým služebníkům** všechno zjevil. Zvláštní význam přitom klade na »**Boží slovo**«, »**svědectví Ježíše Krista**« a na »**slova toho proroctví**«. Je velice důležité, dát pozor na každé psané slovo v Písmu svatém. V poslední kapitole nacházíme opět ta slova: „... **aby svým služebníkům ukázal, co se díti musí brzo.**“

Ve 22. kapitole říká náš Pán dvakrát: „**Hle, Já přijdu brzy...**“ (verše 7+12). Druhý příchod Krista, to znamená návrat Krista, je pro nás nejdůležitější téma.

V tomto Oběžném dopise se proto nejedná o mnohá témata těch proroctví konečného času, nýbrž především o nadcházející druhý příchod Krista. Při Jeho prvním příchodu vystoupil Jan Křtitel jako hlas kazatele na poušti (Iz.40:3), jehož zvěstí byl Pánu připraven lid. Tak to anděl předpověděl jeho otci Zachariáš: „*A mnohé z synů Izraelských obrátí zpět ku Pánu Bohu jejich, neboť on předejde před obličejem jeho v duchu a v moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům, a neposlušné ke smýšlení spravedlivých, aby tak připravil Pánu lid hotový.*“ (Lk.1:16-17).

Nový Zákon začíná naplněním zaslíbení ze Starého Zákona a to platí až do konce času. Tak nás na to odkázal Pavel: „*Já, Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný apoštol, oddělený ke kázání evangelium Božího, které zdávna zaslíbil skrze proroky své v Písmech svatých*“ (Řím.1:1-2).

Nyní bychom chtěli zjistit, která zaslíbení se plní v našem čase. Kdo měl v našem čase přímé povolání a pověření? Kdo dle nezměnitelné Boží vůle měl podle Jeho zaslíbení přinést tu zvěst nyní před druhým příchodem Krista?

Uběhlo právě 86 let od doby, kdy věrný Pán 11. června 1933 bratrovi Branhamovi dal zvláštní pověření přinést zvěst, která by předcházela druhému Kristovu příchodu. Ten Boží muž stál v řece Ohio a křtil. Jan křtil v Jordánu, a když pokřtil Ježíše, zazněl hlas z nebe (Mt.3:17). Na bratra Branhama byla zvolána z nebe ta slova: „Vzhlédni! Vzhlédni!“ A hle: nadpřirozený světelný oblak, který viděli všichni přítomní, sestoupil a on slyšel slova, která jsme již tak často citovali. Z těch jedenadvaceti citátů ještě jednou reprodukuje tři, aby byl zdůrazněn přesný sled slov božského poslání:

„Tak jako Jan Křtitel byl předeslán prvnímu Kristovu příchodu, tak tvá zvěst bude předcházet druhému příchodu do celého světa“ (14. červenec 1963).

„Já to pravděpodobně nebudu dělat, ale tato zvěst představí Ježíše Krista světu. »Neboť tak jako Jan Křtitel byl předeslán prvnímu příchodu Krista, tak ta zvěst předejde druhému příchodu...« Já vím, že tak to bude. Ta zvěst bude dále nesena“ (29. prosince 1963).

„Jeden hlas řekl: »Tak jako Jan Křtitel předcházel tomu prvnímu příchodu Krista, tak tvá zvěst předejde druhému příchodu do celého světa.«“ (19. února 1965).

Řekněme to ještě jednou: Když nastal čas prvního příchodu Krista, stalo se něco nadpřirozeného. Anděl Gabriel oznámil narození Jana Křtitele (Lk.1:11-20). O šest měsíců později přišel k Marii a předpověděl narození Spasitele (Lk.1:26-38).

Posiluje nás to ve víře, když víme, co věrný Bůh v našem čase činil: 11. červen 1933 byl dnem, který Bůh určil k tomu, oznámit tu zvěst pro tento poslední úsek před zaslíbeným návratem Krista. Není nutné zabývat se zde ještě jednou všemi podrobnostmi; to jsme stále opakovali v předešlých Oběžných dopisech.

Služba zaslíbeného proroka z Mal.4:5, Mt.17:11 a Mk.9:12 je prožitá realita. Jeho zvěstování jsou všechna tajemství, všechna biblická učení, vůbec celá rada Boží, až do zjevení sedmi pečeti oznámena.

24. prosince 1965 věrný Bůh Svého služebníka a proroka k sobě povolal, neboť jeho služba se zjevně naplnila. Od té doby je čistá zvěst Slova na základě Boží vůle nesena do celého světa.

Doklad Smlouvy

Při posvěcení chrámu „*vnesli kněží truhlu **se zákonem** Páně na určené místo její ... **do svatyně svatých**, pod křídla cherubínů“ (2.Par.5:7).*

Šalomoun zdůraznil význam **truhly smlouvy**: „... *a postavil jsem tam truhlu, v níž **jest smlouva Pána, kterou učinil se syny Izraelskými**“ (2.Par.6:11).*

V modlitbě posvěcení Šalomoun pod inspirací Ducha řekl: „*Požehnaný Pán, ten Bůh Izraelský, který to zaslíbení, které mluvil ústy svými Davidovi, otci mému, teď skutečně naplnil...*“ (2.Par.6:4).

On zdůraznil, že vše, co Pán ústně zaslíbil, se také naplnilo: „***TY jsi splnil služebníku svému, Davidovi, otci mému, což jsi mluvil jemu.***

Jak jsi mluvil ústy svými, tak jsi to skutečně naplnil, jak se to dnes vidí!

*Nyní tedy, ó Pane, Bože Izraelský, naplň služebníku svému Davidovi, otci mému, co jsi mluvil jemu, řka: Nebude vyhlazen muž z rodu tvého od tváři mé, aby neměl sedět na stolici Izraelské, jestliže toliko ostříhati budou synové tvoji cesty své, chodíce v zákoně mém, tak jako jsi ty chodil přede mnou“ (2.Par.6:15-16). **Nade všemi zaslíbeními**, která Pán ve Svém Slově dal, On bdí, aby naplnil, co zaslíbil (2.Kor.1:20-22).*

V Novém Zákoně Bůh uzavřel Novou Smlouvu. Nový Zákon je Zakladatelský doklad církve. Pán sám přece řekl: „**JÁ vzdělám církev svou, a brány pekelné nepřemohou ji“** (Mt.16:18).

Novou Smlouvu Pán potvrdil slovy: „**Neb to jest krev má nové smlouvy, která se za mnohé vylévá na odpuštění hříchů“** (Mt.26:28).

Naše modlitba je: „Ó Pane, rozpomeň se na Smlouvu, kterou jsi s námi uzavřel, na krev, kterou jsi pro nás prolil, na zaslíbení, která jsi nám dal, a daruj nám Tvůj věčný život.“

Zaslíbení, která Pán **dal ústně**, sepsali Jeho apoštolé. **Založení církve** (Sk.2) následovalo skrze vylití Ducha svatého. Petr pod přímou inspirací Ducha svatého ve svém prvním kázání stanovil jako vzor pro církev během platnosti Nového Zákona následující: „**Pokání číňte, a pokřti se jeden každý z vás ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha svatého. Vám zajisté zaslíbení stalo se a synům vašim, i všem, kteří daleko jsou, kterékoli povolal by Pán náš Bůh“** (Sk.2:38-39). Ve Skutcích apoštolů a v apoštolských dopisech je nám zanecháno vše, co je církvi v učení a životě nařízeno.

Zaslíbení církvi před návratem Krista zní: „**Eliáš zajisté přijde prve a napraví všechny věci“** (Mt.17:11; Mk.9:12a). Než se náš Pán může vrátit a Svou církev-Nevěstu vzít k sobě, musí do ní být navraceno každé biblické učení a bohulibý život, včetně křtu Duchem, darů Ducha a ovoce Ducha. Ano, všechno musí být opět do správného stavu uvedeno, jak tomu bylo na počátku, tak zní ústní zaslíbení našeho Spasitele, které je v Matouši 17:11 a Marku 9:12 písemně zanecháno.

Tak jako Eliáš roztroušený Izraelský lid shromáždil na horu Karmel, vzal 12 kamenů a obnovil Boží oltář, tak Eliáš našeho času nanovo postavil

učení 12 apoštolů na svícen, na starý základ apoštolů a proroků (Ef.2:20), a roztroušený lid Boží ve všech náboženstvích a konfesích svolal zpět k Bohu, k pravé víře jako na počátku.

Příkaz této hodiny zní: „*A proto vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás. A budu vám za Otce, a vy mi budete za syny a za dcery, praví Pán všemohoucí*“ (2.Kor.6:17-18).

Kdo nyní u Boha nalezne milost, přijme to, co v tom **zakladatelském dokladu** Nového Zákona je napsáno a bude tomu věřit. Kdo je z Boha, věří, co Bůh novozákonní církvi zaslíbil.

Vážné napomenutí: k té uzavřené **závěti Nové Smlouvy** až do Zj. 22 nikdo nesmí nic přidávat nebo z ní něco odnímat. **TAK PRAVÍ TEN PÁN:** „...*jestliže by kdo **přidal** k těmto věcem, Bůh mu přidá ran v této knize zapsaných. Kdokoli z prorockých slov této knihy něco **odejme**, Bůh odejme jeho díl ze stromu (z Knihy) života a z svatého města a z dobrých věcí v této knize zapsaných*“ (Zj.22:18-19).

Také apoštol Petr musel pod vedením Ducha svatého psát: „*A máme přepevnou řeč **prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce v temném místě svítící, dobře činíte, až by se den rozednil a jitřenka vzešla v srdcích vašich, toto nejprve znajíce, že výklad žádného proroctví Písma svatého nezáleží na rozumu lidském***“ (2.Pt.1:19-20).

Tragický vývoj

Po odchodu Božího muže Williama Branhama v prosinci 1965 pokračuje na jedné straně zvěstování pravé zvěsti Slova, na druhé straně byly a jsou náboženskými fanatiky šířeny výklady a bludná učení. Některá z nich zde musíme zmínit.

Začalo to citáty bratra Branhama, že rokem 1977 všechno dospěje ke konci a nastane vytržení. Další výklady následovaly. Tak například:

1. že vzkříšení se stalo a že ten prorok potom svoji službu dokončí ve 30 až 40 dnech v stanu.
2. že Spasitel roku 1963 při otevření Pečetí opustil trůn milosti a sestoupil, aby si nárokoval spasené.

3. že Pán v probuzení té zvěsti již sestoupil dolů.
4. že nyní se koná svatba Nevěsty a Ženicha a svatební hostina bude až v nebi.
5. že sedm hromů způsobí víru vytržení a těch sedm hromů bude nahlas zvěstovat sedm mužů.
6. že Anděl Smlouvy ze Zj.10:1 už za života proroka přišel na Zemi.
7. že William Branham je hlas toho sedmého anděla ze Zj.10:7, protože se na to často odvolával;
8. a později, že on by byl ten hlas Boží (Voice of God), který by museli všichni slyšet z magnetofonových pásků.
9. že bratrem Branhamem pro církev všechno skončilo, protože on sám předešel druhému Kristovu příchodu.

Již 12. ledna 1961 on ale zdůraznil: „**Je to ta zvěst, která druhému Kristovu příchodu předejde. To je to, co anděl Páně řekl.**“

Seznam mylných učení a výkladů by mohl pokračovat. Je nepochopitelné, že muži, kteří nemají žádné božské povolání, jako „zvěst“ šíří citáty proroka! Všem popíračům tělesného návratu Ježíše Krista je adresováno důležité místo v 2.Jan.7: „**Do světa vyšla spousta bludařů, kteří nevyznávají Ježíše Krista přišlého v těle** (Lk.24:51; Sk.1:9-11; 1.Kor.15:39-58; 1.Tes.4:13-17 a.j). **Každý takový je bludař a antikrist.**“

Při bližším pozorování se v těch bludných učeních jedná jen o Branhama a to, co on řekl – ani jednou o Ježíše Krista nebo o to, co říká Bible. Každý blud sebou přináší nové rozštěpení a všichni se odvolávají na proroka. Přitom mnohému špatně porozuměli, protože se nevracejí k Bibli jako k první a poslední autoritě. Ti samozvaní kazatelé vůbec nemyslí na to, aby ty výroky porovnali s Bibli. Bratr Branham, který byl především evangelista a prorok, ve své pokoře stále znovu, dokonce zkrátka řekl: „Já nejsem učitel...“, ale vyslovil napomenutí: „Nepřijímejte nic, co není napsáno v Bibli.“ 60 let ta kázání překládám; proto je všechna dobře znám.

V modlitební řadě ve vidění viděl podrobnosti nemocných, kteří stáli před ním: Bylo mu zjeveno, jakou nemoc mají, často také jejich jméno, jejich bydliště. Ve své službě s darem vidění stále mohl říkat: „TAK PRAVÍ PÁN: Ty jsi uzdraven.“ Mnohokrát nastalo uzdravení okamžitě. To jsem v jeho shromážděních roku 1955 jako očitý svědek sebou prožil v Německu

a později také v USA. Stejná služba, jakou konal náš Pán (Jan.5:19), se zopakovala v našem čase. Dík Bohu za tu jedinečnou službu, kterou jsem směl osobně prožívat!

Ale jako ta starozákonní proroctví nacházela své zařazení teprve v evangeliích a dopisech Nového Zákona, tak musí také nyní v té zvěsti být všecko učitelsky zařazeno do biblické souvislosti. Jestliže bratr Branham cituje 258krát například slovo ze Zach.14:7: „... **v čas večera bude světlo**...“, tak proto, že jemu prostě bylo tak důležité, že nyní, v čas večera ve dni spásy, ještě jednou jasně zazářilo plné světlo zjeveného Slova, než prolomí temná půlnoční hodina. Kdo čte celou kapitolu, zjistí, že se tam **jedná o začátek královské vlády, když Pán postaví Své nohy na hoře Olivetské** (v.4). V 9. verši je řečeno: „**A bude Pán králem nade vší zemí; v ten den bude Pán ten Jediný, a jméno jeho JEDINÝ.**“

S tím mnohokrát citovaným veršem z Lk.17:30 je to zrovna tak: „... **tak nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví.**“ Kdo by chtěl přesně vědět, k čemu se ten 30. verš opravdu vztahuje, musí si přečíst nejprve verš 24: „*Nebo jako blesk blýskající se z jedné krajiny, která pod nebem jest, až do druhé, která též pod nebem jest, svítí, tak bude i Syn člověka ve dni svém*“, a potom číst dále až do verše 36. **Správná odpověď je vždy jen v samotném Slově.** Ve verších 34-36 stojí zřetelně, co se stane: „*V tu noc budou dva na loži jednom; jeden bude vzat, a druhý opuštěn. Dvě budou mleti spolu; jedna bude vzata, a druhá opuštěna. Dva budou na poli; jeden bude vzat, a druhý opuštěn.*“ Kdy se to stane, víme všichni: při vytržení.

Zjevení 10 mělo pro bratra Branhama zjevně zcela zvláštní význam. Odvolával se na to 86krát. Ale i zde musíme číst tu kapitolu až do konce a také ještě kapitolu 11, abychom viděli, kam všechno přesně náleží.

V březnu 1962 měl bratr Branham známé vidění o zjevení nadpřirozeného oblaku a o uložení pokrmu. Mluvil o tom na počátku kázání z 1. dubna 1962.

V prosinci 1962 mi řekl, co mu bylo ve vidění ukázáno a řečeno: „*Až město bude vyměřovat a rozšiřovat tvoji ulici a plot bude ležet na trávníku, potom se odeber do Arizony.*“

V prosinci 1962 jsem ten plot na vlastní oči viděl ležet na trávníku, a bratr Branham mi řekl: „Musím balit a stěhovat se s rodinou do Tucsonu v Arizoně.“ Proto mě prosil, abych místo něho kázal v Los Angeles a v Oaklandu, v Kalifornii.

Co se 28. února 1963 stalo, o tom informoval bratr Branham 24. dubna 1965 a je to všem známo: Strhla se silná bouře, která srazila vrcholy stromů, celým okolím otřáslo zemětřesení, když zaznělo sedm mocných hromových ran. *Nad* tu horu sestoupil nadpřirozený mrak. Tam on dostal pokyn, aby se vrátil zpátky do Jeffersonville, neboť mělo být otevřeno sedm Pečetí. Později jsem ta místa vzdálená 40 mil od Tucsonu sám viděl, i ty uražené vrcholy stromů a balvany, které se z hory svalily.

Na toto zvláštní prožití se bratr Branham odvolával také 24. března 1963 ve svém kázání o 7. Pečeti, když sedmkrát pěstí udeřil na řečnický pult a řekl: „Tak mocných těchto sedm hromů bylo!“ Stále zmiňoval těch 7 hromů, neboť ony zazněly v souvislosti se zjevením Pečetí.

V kázáních bratra Branhama jsou také některé těžce srozumitelné věci o 7 hromech, třetím tahu, o stanové vizi atd.; ale musíme to nechat stát a nesmíme to k vlastnímu zatracení překrucovat. To řekl již Petr o dopisech Pavla (2.Pt.3:16). Služba bratra Branhama je minulostí, ale ta zvěst nám přece ukazuje cestu v přítomnosti až do návratu Krista.

Kapitoly Zjevení

Ohlédněme se ještě jednou na ty kapitoly Zjevení.

V **kapitole 1** je nádherný úvod do Zjevení.

V **kapitole 2 a 3** nalézáme 7 dopisů sborům, a v každém je dáno přemožitelům zaslíbení, a napomenutí: „*Kdo má uši slyšet, co Duch praví církvím.*“

Ve 4. kapitole volá hlas z nebe na Jana: „*Potom jsem viděl, a aj, dveře otevřeny byly v nebi, a hlas první, kterýž jsem byl slyšel jako trouby, an mluví se mnou, řkoucí: Vstup sem, a ukáži, co se má díti potom. A hned byl jsem u vytržení ducha, a hle, trůn postaven byl na nebi, a na trůnu JEDEN seděl*“ (v.1-2). Čtvrtá kapitola končí chválou těch 24 starších a čtyř živých

bytostí: „**Hoden jsi, náš Pane a Bože, přijmout slávu, a čest, i moc; nebo ty jsi stvořil všechny věci, a pro vůli tvou trvají, i stvořeny jsou**“ (v.11).

Kapitola 5 začíná takto: „*I viděl jsem po pravici sedícího na trůnu knihu popsanou vnitř i zevnitř, zapečetěnou sedmi pečetěmi.*“ Pojdme přímo k verši 5: „*Tedy jeden z starců dí mi: Neplač. Aj, **zvítězil Lev, ten, kterýž jest z pokolení Judova, kořen Davidův, aby otevřel tu knihu a zrušil sedm pečetí jejích.***“

Při otevření zapečetěné Knihy zaznívá chvála: „*A zpívali píseň novou, řkouce: **Hoden jsi vzít knihu a otevřít pečetí její. Nebo jsi zabít, a vykoupil jsi nás Bohu krví svou ze všelikého pokolení a jazyku a lidu i národu...** I viděl jsem a slyšel hlas andělů mnohých okolo trůnu a zviřat a starců, a byl počet jejich stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců, řkoucích velikým hlasem: **Hoden jest ten zabitý Beránek vzíti moc, a bohatství, i moudrost, i sílu, i čest, i slávu, i požehnání.***“ (Zj.5:9+11-12).

Kapitola 6 začíná následovně: „*I viděl jsem, když otevřel Beránek jednu z těch pečetí, a slyšel jsem jedno ze čtyř bytostí, ono praví jako hlasem hromovým: Pojď a viz!*“ Můžeme se dočíst, co se děje, když Beránek otevře první čtyři pečetí (v.1-8).

V páté pečetí jsou ukázáni židovští mučedníci, kteří volají po pomstě.

Když Beránek otevře šestou pečeť, čteme: „*...zemětřesení veliké stalo se, a slunce učiněno jest černé jako pytel zíněný, a měsíc všečen byl jako krev. A hvězdy nebeské padaly na zemi, podobně jako dřevo fíkové smítá se sebe ovoce své, když od velikého větru kláceno bývá.*“ (v.12-13).

V **kapitole 7** následuje jako první zapečetění těch 144 000 z dvanácti kmenů Izraele. To se stane po vytržení během služby dvou proroků.

Od verše 9 Jan vidí před trůnem nesčíslný zástup ze všech národů a kmenů, který přichází z velikého soužení.

Kapitola končí slovy: „*...Nebo Beránek, který jest uprostřed trůnu, pást je bude, a dovede je k živým studnicím vod, a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich*“ (v.17).

V kapitole 8 otevírá Beránek 7. pečeť a v nebi zavládlo ticho půl hodiny. Potom obdrží sedm andělů pozouny: „**I viděl jsem sedm andělů, kteří stojí před obličejem Božím, jimž dáno sedm trub**“ (v.2).

Ve verši 6 je nám řečeno: „**A těch sedm andělů, kteří měli sedm trub, připravili se, aby troubili.**“

Od verše 7 začíná popis toho, co se bude při pozounových soudech dít na Zemi:

1. pozoun – Zj.8:7: třetina země shoří.
2. pozoun – Zj.8:8-9: třetina moře se obrátí v krev.
3. pozoun – Zj.8:10-11: třetí díl všech vod zhořkne.
4. pozoun – Zj.8:12: třetí díl slunce, měsíce a hvězd se zatmí.
5. pozoun – Zj.9:1-12: 5 měsíců strašlivých ran na lidi, kteří nemají pečeť Boží.
6. pozoun – Zj.9:13-21: budou puštěni ti čtyři svázaní andělé u řeky Eufrat a usmrtí třetinu lidstva.

V kapitole 8 je psáno, co se děje na Zemi během prvních čtyř soudů pozounových andělů.

Kapitola 9:1-12 líčí, jaké rány přijdou na lidstvo, když zatroubí pátý pozoun. Od 13. verše následuje popis toho, co se bude dít, když šestý anděl zatroubí na pozoun.

V kapitole 10:7 nacházíme **oznámení**, co se bude dít, až zatroubí sedmý anděl,

a ve **Zj.11:15** tu **skutečnou událost**: „**A sedmý anděl zatroubil, i staly se hlasy veliké v nebi, řkoucí: Učiněna jsou království všeho světa Pána našeho a Krista jeho, a kralovat bude na věky věků!**“

Všechny pozounové soudy budou v čase soužení, v posledních třech a půl letech před začátkem tisíciletého království vylity na Zem a na závěr ještě sedm koflíků hněvu (Zj.16). Pro první tři a půl roku platí slovo: „**Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokud neznameníme služebníků Boha našeho na čelech jejich**“ (Zj.7:3).

Kdo má uši, slyš: Přesně 33krát se bratr Branham odvolával na Zj.10:7, **ale pokaždé hovořil o „tajemstvích“**. Bratr Branham Zj.10:7 použil na svou službu, protože byl sedmým církevním andělem, skrze nějž **jsou**

všechna tajemství od 1. kapitoly Bible zjevena až po tu poslední. Nám byla všechna tajemství zjevena.

Zj.10:7 nicméně zůstává v jednotném čísle. V tom spočívá ten rozdíl. „... *ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubit **na pozoun, dokonáno bude to tajemství Boží**, (ne „mnohá tajemství“) **jak On to jako radostnou zvěst oznámil služebníkům svým, prorokům.**“ **Kristus je to tajemství Boží zjevené: „Aby potěšena byla srdce jejich, spojená v lásce, a to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání Božího tajemství. Toto tajemství je Kristus, v němž jsou skryty všechny poklady moudrosti a známosti“** (Kol.2:2-3). Nad Izraelem ještě je příkrývka, ale pak i **Židé poznají to tajemství Boží v Kristu, které tím bude dokonáno** (2.Kor.3:13-16; Zach.12:10).*

Zjevení 10 musíme číst s respektem. Platí u toho, že žádné proroctví Písma nedovoluje svévolný výklad. Všechno se děje v pořadí, jak je to napsáno: Anděl Smlouvy sestoupí a postaví Svě nohy jako právoplatný majitel na moře a zem. A pak bude řvát jako Lev z kmene Juda: „...*a volal hlasem velikým, jako by lev řval. A když dokonal volání, mluvilo sedm hromů hlasy své. A když odmluvilo sedm hromů hlasy své, byl bych to psal. Ale slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně: Zapečet to, co mluvilo sedm hromů, a nepiš toho!*“ (Zj.10:3-4). Potom se On ujal vlády.

Jedno důležité upozornění: V březnu 1963 mluvil bratr Branham o tom, co viděl a slyšel Jan. Ale nic z toho se roku 1963 skutečně nestalo; jemu bylo pouze zjeveno, co Jan podrobně zapsal. To on nám sdělil. Amen.

TAK PRAVÍ PÁN ve Svém svatém Slově: těch sedm hromových hlasů zazní, když Pán sestoupí jako Anděl Smlouvy.

Až potom zazní hlasy sedmi hromů! Tak to je napsáno v božské listině věčně platného testamentu. Vše, co se zvěstuje v našem čase jako zjevení hromů, není nic jiného než lež a uvádění do bludu.

„*Tedy Anděl, kterého jsem viděl stojícího na moři a na zemi, pozdvihl ruky své k nebi, a **přísahal** skrze Živého na věky věků, kterýž stvořil nebe i to, což v něm jest, a zemi i to, což na ní jest, a moře i to, což v něm jest, že*

O velikonoční neděli 22. dubna 2019, v Goiania, Brazílie

Shromáždění v Rumunsku v sobotu 22. června 2019

i, se shromáždili mnozí věřící z celé země k bohoslužbě.

Fotografie z Curychu v sobotu 28. července 2019.

*již více času nebude. Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když bude troubit, **dokonáno bude tajemství Boží...***“ (Zj.10:5-7a).

Potom se naplní pro lid Smlouvy Izraele druhá část Mal.3:1: „... v tom hned přijde do chrámu Svého Pán, kterého vy hledáte, a **ten Anděl smlouvy**, v němž vy libost máte. Aj, přijde, praví Pán zástupů!“ V proroku Danieli je předpověděno, že pak ještě bude zbývat tři a půl roku: „*I slyšel jsem muže toho oblečeného v roucho lněné, který stál nad vodou té řeky, an zdvihl pravici svou i levici svou k nebi, a přísahal skrze Živého na věky, že **po uloženém času, a uložených časech, i půl času, a když dovrší násilí lidu svatého, dokonají se všechny tyto věci.***“ Amen. (Dan.12:7).

To naplnění spadá přesně doprostřed posledního Danielova téhodne (Dan.9:24-27). Ó, jak přesné, jak vzácné je Boží svaté Slovo!

Prorok a člověk

Musí být jasně řečeno: v tom dni roku 1981, kdy William Branham v Jeffersonville s odvoláním se na Zj.10:7, byl prohlášen za „**Hlas Boží**“ – „**Voice of God**“, stalo se totéž, co v zahradě Eden. Jak často bratr Branham zdůrazňoval, že to bylo jen jedno slovo, které had v rozhovoru s Evou přidal, a ten pád do hříchu nastal! Zde je to celý verš, který byl falešně vyložen. Nyní je to, co stojí napsáno ve Zj.10:7, užito na bratra Branhama a tomu výkladu věří všichni, kteří Božím Slovem pohrdají.

William Branham byl člověk jako Eliáš a my všichni. Kdo věří, že on byl Hlas Boží, věří, že on je Bůh – to je rouhání a modloslužba! Hlas Boží je Boží Slovo, a ne smrtelný člověk!

Podívejme se na lidskou stránku: Bratr Branham chodil rád na lov, rád rybařil, často vyprávěl příběhy před kázáním. Byl manželem a otcem. Na začátku kázání 21. dubna 1957 ukázal na svou dceru Rebeku a řekl: „Tam sedí moje malé děvče. Jednoho dne bude také prorokyní.“ Ale chybí tam to „**TAK PRAVÍ PÁN**“. Ta dcera žila a zemřela, aniž by se stala prorokyní.

29. listopadu 1959 řekl bratr Branham na počátku kázání: „Josefe, můj synu, ty jsi prorok. To je má modlitba.“ Také tady chybí to „**TAK PRAVÍ PÁN!**“ Vždyť Bůh další proroky ve Svém slově nezaslíbil – ani žádného osmého zvěstovatele.

8. července 1962 řekl bratr Branham: „Čekám na ten veliký čas, až půjdu do Izraele, abych jim tam nesl evangelium.“

11. července 1965 řekl: „Má služba v Africe ještě neskončila.“

15. srpna 1965 řekl: „Já po té cestě ještě jednou pojedou...“

27. listopadu 1965 řekl: „Já nezemřu...“ – a o měsíc později, 24. prosince 1965, byl odvolán domů!

On byl ve velikém očekávání závěrečného Božího působení, tak jako my dnes, a spojoval to s těmi sedmi hromy, s „třetím tahem“ a se stanovým viděním.

Mohla by být sepsána celá listina s těmi výroky, které bratr Branham vyslovil jako člověk, kterých se ale ti bludaři drží a dále je rozšiřují jako „TAK MLUVÍ PÁN“. Ale nám se jedná o to, co bratr Branham zvěstoval jako na Slově založenou zvěst. Kdo jeho kázání čte nebo slyší, aniž by k tomu něco vysvětloval, bývá stále ještě bohatě požehnan.

Ale protože jsme konci tak blízko, musí se pšenice od plevelu oddělit. Všichni musí ke svému rozhodnutí dospět, jestli chtějí věřit originálnímu Slovu anebo výkladu.

Tak se plní: „... protože lásky k pravdě nepřijali, aby spaseni byli, pošle jim Bůh mocné dílo podvodů, aby věřili lži“ (2. Tes.2:10-11).

Vraťme se ještě jednou k citátům, o nichž jsme mluvili na počátku. **Bratr Branham zdůraznil, že ne on, nýbrž ta zvěst druhému příchodu Krista předejde.**

12. června 1958 na konferenci v Dallasu, v Texasu, mi řekl bratr Branham na závěr rozhovoru: „Bratře Franku, ty se s touto zvěstí vrátíš do Německa.“

15. ledna 1963 řekl v jednom kázání: „Ta zvěst přejde k jinému národu...“

Bratr Branham po otevření Pečetí však v žádné jiné zemi již nekázal. Teprve po jeho pohřbu v dubnu 1966 ta zvěst byla nesena do celého světa. Ale právě tuto skutečnost ti Boží odpůrci zapírají.

Je zjevné, že všichni, kteří věří bludům, odmítají Bohem pověřeného nositele zvěsti. Podílejí se na vražedných pomluvách a klepech, které jsou od roku 1979 po ničivém úderu satana šířeny. I tady had použil stejnou metodu jako s Evou a zasel pochybnost ohledně povolání. „Opravdu s ním měl Pán mluvit?“ Ano, satan vymyslel ta nejhorší obvinění proti Božímu služebníkovi, aby otrásl důvěrou věřících v božské povolání a také lokálním sborem. Všichni ti svedení věří ďábelské lži. Nevěří, že Pán skutečně ke Svému služebníkovi mluvil a dával mu odkazy před a také po roce 1979.

Nechť věrný Pán daruje milost, aby všichni pobloudilí po 40letém putování pouští našli zpáteční cestu a že bychom společně z milosti prožili naši přípravu ve víře a poslušnosti. Zde se plní: vyvolení nemohou být svedení. Bláznivé panny přijdou až když ten pozdní déšť spadne a Bůh ten Pán moudrým pannám potvrdí to slovo. Potom budou říkat: „Dejte nám ze svého oleje.“ Ale pak je pozdě. Ony budou stát venku před zavřenými dveřmi a klepat. Stále ještě platí slovo: „*DNES, JESTLIŽE SLYŠÍTE JEHO HLAS...!*“ Nezatvrzujte svá srdce, když Bůh mluví!

Svědectví Božího služebníka

„My z Boha jsme. Kdo zná Boha, poslouchá nás; kdož pak není z Boha, neposlouchá nás. A po tom poznáváme ducha pravdy a ducha bludu“ (1.Jan.4:6).

Bůh ustanovil pět služeb do Své církve: „A on dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné evangelisty, jiné pastýře a učitele“ (Ef.4:11).

Jestliže se ale jedná o pověření, které je spojeno se spásným plánem, je psáno slovo „služebník“. Sám náš Pán a Spasitel byl označen za „služebníka“.

„Aj, **služebník** můj, na kterého se spolehnu, vyvolený můj, jehož libuje duše má. Ducha svého dám jemu, On soud národům vynášet bude“ (Iz.42:1).

„Z práce duše své uzří užitek, jímž nasycen bude. Známostí svou ospravedlní spravedlivý **služebník** můj mnohé; nebo nepravosti jejich On sám ponese“ (Iz.53:11).

„Aj, **služebník** můj, kterého jsem vyvolil, milý můj, v němž se dobře zalíbilo duši mé. Položím Ducha svého na něj, a soud národům zvěstovat bude“ (Mt.12:18).

Proroci jsou rovněž jako „služebníci“ označováni: „Nečiní zajisté Bůh ten Pán ničeho, leč by zjevil tajemství své **služebníkům** svým prorokům“ (Amos.3:7).

Pavel, povoláný apoštol, se představuje jako „služebník“ hned v prvním dopise: „Já, Pavel, **služebník** Ježíše Krista, povoláný apoštol, oddělený ke kázání **evangelium Božího**“ (Řím.1:1).

Těž apoštolé Petr a Jakub, rovněž Juda, bratr Jakubův, se představují jako služebníci:

„Já, Jakub, Boží a Pána Ježíše Krista **služebník**...“ (Jk.1:1).

„Já, Šimon Petr, **služebník** a apoštol Ježíše Krista...“ (2.Pt.1:1).

„Já, Judas, Ježíše Krista **služebník**...“ (Juda.1).

Stále nanovo jsem vydával svědectví o nadpřirozených prožitích, která mi Pán z milosti od roku 1962 daroval. Hned při mém povolání v pondělí 2. dubna 1962 mě Pán oslovil „Můj služebníku“ třikrát: „**Můj služebníku**, tvůj čas pro toto město brzy uplyne. JÁ tě **pošlu** do jiných měst zvěstovat Mé slovo...“

„**Můj služebníku**, přijde čas, kdy na tebe budou slyšet...“

A: „**Můj služebníku**, nezakládej žádné lokální sbory a nevydávej žádný zpěvník...“

Oba pojmy „**služebník**“ a „**pošlu**“ mají při povolání největší význam.

I při dalších prožitích, když mi Pán dával odkazy, mě pokaždé oslovil „**Můj služebníku**“. K těm nejdůležitějším pro mne patří, co věrný Pán ke mně v neděli 19. září 1976 provolal: „**Můj služebníku**, Já jsem

tě na základě Matouše 24 verše 45-47 určil k tomu, abys rozdával ten pokrm v pravém čase.“ Nikdy předtím jsem si tohoto biblického místa vědomě nevšímal: „*Kdo tedy jest služebník věrný a opatrný, kterého ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v pravý čas? Blahoslavený služebník ten, kterého, přijde pán jeho, nalezní by, on tak činí. Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej.*“

Teprve tehdy jsem porozuměl v plném rozsahu význam toho, co mi bratr Branham 3. prosince 1962 mimo jiné řekl: „Bratře Franku, počkej s rozdáváním pokrmu, až obdržíš ten zbytek, který k tomu patří.“ Již od září 1958 jsme dostávali jeho kázání na magnetofonových páscích. Přímo na začátku kázání o sedmé pečeti 24. března 1963 on řekl: „**Jestliže si vzpomenete na to vidění, které jsem měl před rokem, že na tomto místě bude ukládán pokrm...**“ a v závěru: „**Nyní je ten pokrm uložen.**“ Ta kázání bratra Branhama jsem přeložil do němčiny, duchovní pokrm, který bratr Branham uskladnil, jsem v těch uplynulých 54 letech od odchodu proroka všemu služebnictvu předával dále. Stůl Páně je bohatě prostřen.

Také když mě Pán v březnu 1980 v Marseille vyzval k přečtení 2.Tim.4:1-5, oslovil mne: „Můj služebníku...“. Ihned jsem vzal svou Bibli a četl, jak mi bylo přikázáno: „*Protož já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Ježíše Krista, kterýž má souditi živé i mrtvé... **kaž slovo Boží, ponoukej včas nebo nečas, trestej, žehrej, napomínej, ve vsí tichosti a učení. Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou přijímat, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovat sami sobě budou učitele. A odvrátí uši od pravdy, a k básním obrátí. **Ale ty ve všem buď střízlivý, protivenství snášej, dílo kazatele konej, dokazuj toho dostatečně, že jsi věrný Kristův služebník.*****“ Tak jistě, že On mne určil k tomu, abych duchovní pokrm předával dále, tak jistě musím v Jeho pověření zvěstovat to drahé a svaté slovo bez kompromisu. Tato služba je biblická, jako byla i služba bratra Branhama, a neoddělitelně spojená s jeho pověřením ve spásných dějinách.

Nechť všichni pochopí, že ta vážná slova, která Pavel v 2.Tim.4:1-3 adresoval Timoteovi, platí ještě dnes, a sice pro všechny, kteří káží Boží Slovo.

Ne já, nýbrž Pán sám opětovně vydal svědectví. Kdo službu toho věrného služebníka (Mt.24:45-47) odmítá, bude slyšet na to, co nějaký bláznivý služebník předkládá ve výkladech (Mt.24:48-51). Nejprve Pán zasel dobré semeno, ale ten nepřítel jde hned za Ním a rozsévá zlé semeno (Mt.13:24-25 a verše 37-39).

Ten všemohoucí, vševědoucí Bůh všechno nádherně seřadil. Nyní bude zjeveno, kdo a co jsme. Bláznivé panny budou věřit výkladům a následovat člověku. Moudré panny se radují z pokračování služby a věří jen tomu, co je psáno ve Slově, neboť jsou Nevěsta biblického Slova.

Proto Pán řekl: „*Amen, amen pravím vám: **Kdo přijímá toho, koho bych já poslal, mne přijímá; a kdož mne přijímá, přijímá toho, který mne poslal***“ (Jan.13:20). Kdo přijímá pomazaného, bude spojen s Bohem; kdo jej odmítá, bloudí. Tak jak bratr Branham konal svoji službu jako pravý služebník a Boží prorok, tak jistě jsem to pověření vykonal já jako Kristův služebník, jako vyslanec a sice až do končin Země. I já jsem jen člověk, jako bratr Branham říkal o sobě, „hříšník z milosti zachráněný“. Skrze tu učitelskou službu ale, kterou mi Pán dal, je všechno biblicky zařazeno. Nyní se jedná o podílení se na tom, co Bůh přítomně dělá.

Uzavírám tuto část s Tit.1:2-3: „... *k naději života věčného, který zaslíbil před časy věků ten, jenž nikdy neklame, Bůh, **zjevil pak časy svými, totiž to slovo své, skrze kázání mně svěřené, podle zřízení Spasitele našeho Boha.***“

„Shromáždí Mi Můj lid...“

Oni přicházejí od východu a západu

Oni přicházejí od jihu a severu...

S velikou vděčností se ohlížím za těmi roky, ve kterých jsem směl podnikat měsíční cesty a v mnohých městech ve 165 zemích na celém světě kázat. Od doby, kdy jsem dosáhl stáří 85 let, pozoruji, že to již nemůže jít tak dále, neboť všechno ochablo: zrak, sluch, chůze; ano, celé tělo utrpělo.

Konal jsem, co mi Pán přikázal. Od odchodu bratra Branhama jsem do celého světa nesl tu zvěst, uložený pokrm dával k dispozici sloužícím bratrům a všem věřícím. Již v roce 1963, přímo po kázáních bratra

Branhama o Pečetích, jsem byl veden ke psaní a ke zveřejnění toho, co mi ve Slově Božím bylo důležité. Ve všech těch letech jsem rukou napsal více než 3000 rukopisných stránek, které pak byly tištěny jako brožury, knihy a Oběžné dopisy. Tak jako apoštolé mnohé výroky Starého Zákona zařadili do Nového, tak jsem mohl všechny citáty bratra Branhama, také ty těžce srozumitelné, zařadit do Slova. Bohu za to dík.

I když teď již nemohu tak cestovat jako v minulých desetiletích, Bůh ten Pán se postaral, aby všichni věřící v celém světě mohli mít účast na zvěstování. Shromáždění, která se konají každý první víkend v měsíci zde v misijním centru, jsou internetem přenášena v 15 různých jazycích živě do celého světa. Skrze více než deset tisíc připojení je sledují jednotliví věřící, rodiny a celé sbory na všech kontinentech. Všechna kázání mohou také být kdykoliv dostupná přes naše webové stránky www.freie-volksmission.de a náš YouTube-Kanal „FreieVolksmission“.

Ta měsíční shromáždění v poslední neděli v Curychu a v prvním víkendu v misijním centru v Krefeldu jsou vždy dobře navštěvována. Kdybychom zde zahrnuli všechny prostory – sál, balkon, jídelnu, prostory pro matky s dětmi a nedělní školu, pak se dostaneme na 1130 míst k sedění, která jsou o prvních víkendech plně obsazena. Amos 8:11 se naplňuje před našima očima: „*Aj, dnové jdou, dí Bůh ten Pán, že pošlu hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žízeň vody, ale slyšení slov Pánových.*“

O všechno se Bůh postaral: o pozemek velký 10 000 čtverečních metrů, na kterém mohl být postaven Boží dům, misijní budova, dům s tiskárnou a zasilatelstvím. Vjezd a výjezd je dnem i nocí otevřen. Ani jednou během těch šedesáti let nebyl představen nějaký program nebo žádáno o dary. Ani jednou nebyla vybírána žádná oběť nebo desátky. Od samého začátku až dodnes jsou všechny brožury, knihy, CD, DVD atd. rozesílány bezplatně.

Při této příležitosti bych chtěl poděkovat všem bratrům a sestrám, kteří dílo Boží věrně podporují. Jedni dávají dary do obětní schránky, jiní je posílají na misijní konto. Všem ještě jednou obzvláště děkuji ve jménu Pána Ježíše Krista.

Že věřící z celé Evropy a jiných zemí přijíždějí, dává svědectví o tom, že ti vyvolení království Boží staví na první místo a přicházejí se žádostí

Boha nanovo prožít. Ano, stane se to, že Pán Svě dílo spasení dokoná skrze mocné působení Ducha. Věříme, že se vbrzku naplní, co je psáno v Řím.9:28: „... **nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jisté, pohubení zajisté učiní Pán na zemi, a to jisté.**“ JEMU samotnému buď čest vzdána. „**Neboť Svě slovo Pán, zatímco ty věci jisté ránu po ráně nechá proběhnout, k uskutečnění na zemi přivede**“ (podle něm. př. Bible)

Má modlitba je, aby Nevěsta Beránka, která je zvěstí pro tento čas vyvolaná, oddělená, očištěná a posvěcená, byla zapečetěna Duchem svatým, jak je psáno: „*V kterémžto i vy naději máte, slyšíce slovo pravdy, totiž evangelium spasení vašeho, v němž i uvěřivše, zapečetění jste Duchem zaslíbení svatým...*“ (Ef.1:13).

Splní se: „*Radujme se, a veselme se, a chválu vzdejme Jemu. Neboť přišla svatba Beránkova, a nevěsta jeho připravila se*“ (Zj.19:7).

„*A Duch i nevěsta říkají: Pojd'. A kdo slyší, řekni: Přijd'. A kdož žízni, přijd', a kdo chce, naber vody života zadarmo!*“ (Zj.22:17).

V povolání Božím působící

Br. Frank

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubecká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje
CZ-198 00
tel. 281 931 729
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz

